

Til lovforslag nr. L 151. Tillægsbetænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 22. april 1987

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Forlænget dagpengeret)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til bemærkningerne.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Venstresocialisternes medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Venstresocialisternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for mindretallet* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) har til 3. behandling stillet ændringsforslag, der betyder, at ingen overgangspersoner vil kunne komme på forlængede dagpenge inden lovens revision.

Mindretallet finder det især urimeligt, at regeringen i lovforslaget kun har udtaget personer, som har modtaget uddannelses- eller iværksætterydelse. Denne urimelighed sættes i relief ved de undersøgelser, som flertallet bestående af Det Radikale Venstre og regeringspartierne selv har bestilt i forbindelse med lovens gennemførelse.

Af samtlige de undersøgelser, der er foretaget af arbejdstilbudsordningen, viser det sig nemlig, at ca. 34 pct. af de langtidsledige, der har søgt uddannelse, er blevet afvist på institutionerne på grund af manglende uddannel-

sesmuligheder, uddannelsesmuligheder, som flertallet ved lovens ikrafttræden garanterede var til stede for de langtidsledige.

Arbejdsministeren har ved lovforslagets behandling, både 1. og 2. behandling, påstået, at det aldrig har været hensigten, at folk, der har modtaget uddannelses- eller iværksætterudelse, skulle komme på forlængede dagpenge.

Mindretallet skal på den baggrund gøre opmærksom på, at flertallet til fulde var klar over, hvordan loven ville virke for overgangspersoner. Dette er dokumenteret ved flere svar på spørgsmål, som udvalget stillede i 1985, og er ligeledes blevet dokumenteret ved følgende udtalelser i tillægsbetænkningen over lovforslaget vedrørende arbejdstilbud til langtidsledige:

1) I mindretalsudtalelsen, se Folketingstidende 1984-85, tillæg B spalte 2404, skriver mindretallet bestående af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Venstresocialisterne følgende:

»Regeringen afslog kategorisk følgende forslag til en udtalelse til udvalgets betænkning: »Arbejdsministeren har over for udvalget oplyst, at ingen langtidsledige kan komme på nedsatte dagpenge, hvis vedkommende ikke har fået reelle muligheder for uddannelse på områder med gode beskæftigelsesudsigter.««

2) Flertallet bestående af Det Radikale Venstre og regeringspartierne skriver i deres betænkning bidrag til betænkningen over lovforslaget, tillæg B spalte 2049, følgende:

»Det er flertallets overbevisning, at der med ændringen af arbejdstilbudsordningen sker en afgørende forbedring af de langtidslediges muligheder på arbejdsmarkedet. De langtidsledige vil efter et gennemført uddannelses tilbud have forbedret deres kvalifikationer til at modtage et arbejde, således at Arbejdsformidlingen får bedre muligheder for at finde egnet beskæftigelse for denne gruppe.

Opnås der mod forventning ikke beskæftigelse, vil den ledige få forlænget dagpengere retten og derefter være forpligtet til at overtage rimeligt arbejde.«

Ovenstående udtalelser sammenholdt med flere af de besvarelser, udvalget modtog fra regeringen under behandlingen af lovforslaget i 1985, dokumenterer til fulde, at arbejdsministeren har en overordentlig lemfældig omgang med sandheden, når han påstår, at det aldrig har været flertallets hensigt, at personer, der har modtaget uddannelses- eller iværksætterydelse, skulle komme på forlængede dagpenge.

Flertallets problem er, at det ikke ønsker, at de ændringer i arbejdstilbudsloven, som blev gennemført i 1985, skal fremstå som den eklatante fiasko, som til fulde er dokumenteret. Det vil nemlig kunne koste stemmer.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at regeringen fuldt ud skulle have erkendt, at fiaskoen er eklatant, og på den baggrund have draget omsorg for, at ingen personer blev ramt af fiaskoens virkninger, nemlig den, at medlemmer skal skubbes i den »sociale massegrav« og ud i håbløshed, når loven alligevel om kort tid skal ændres. Mindretallet finder til fulde, at dette lovforslag er et klart udtryk for politik, når den er værst.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S, SF og VS):

Til § 1

1) I den foreslåede § 117 udgår ordene »efter at have modtaget uddannelsesyndelse eller iværksætterydelse efter § 9 i lov om arbejdstilbud til ledige«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ved ændringsforslaget udvides moratorieordningen, således at alle overgangspersoner får udbetalt almindelige dagpenge indtil 1. januar 1988.

Bo Kristensen (KF) fmd. Henning Andersen (KF) Houe (KF) Jette Thomsen (KF)

Jens Peter Jensen (V) Tørnæs (V) Bollmann (CD) Kofod-Svendsen (KRF)

Jytte Andersen (S) Bakholt (S) Ole Vagn Christensen (S) Helle Degn (S) nfmd.

Kaj Poulsen (S) Lilli Gyldenkilde (SF) Ole Henriksen (SF)

Elisabeth Bruun Olesen (VS) Estrup (RV)

Partiet FP havde ikke medlemmer i udvalget.